

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 204.

Göteborg den 8 mars 1964.

Älskade min lillasyster!

Sedan jag skrev mitt förra brev har nästan 3 veckor gått. Och ändå fick jag ett uppdrag. Det var den 19/2 som Alba Nilsson och Elsa Spångberg kom och hälsade på mej, eftersom dom inte hunnit hit medan jag var sjuk. Dom hade med sej några krokus i en liten kruka, så söta så. Dessutom hade Alba med sej en 50-lapp, som hennes syster Ester och hennes båda flickor samlat ihop och som dom ville ge dej, som en personlig gåva. Oj, oj, sa jag, då blir hon alldeles perplex. Sådant är dom inte vana vid. Ja, sa Alba, men jag tycker att det är väl också en mission att uppmuntra dom som arbetar. Så den pengan får du kanske köpa dej någon sak för, som du kan ha med dej hem. Du får naturligtvis använda den som du vill. Den 21/2 satte jag in beloppet på din blå bok.

Förra söndagen var jag hos Eva och Roy på middag tillsammans med Ester och Elsa Lindow på en go middag och hade en trevlig eftermiddag tillsammans. Roy hämtade de båda fastrarna och mostern strax före kl. 16. Dom har ju det så trevligt och verkar så hamoniska och eniga Eva och Roy. Det fröjdar mitt hjärta. Jag tror att det var på torsdagen som Ludde talade om för mej att dom nu beslutat sej sej för att sälja sin rörelse. Jag slängde fram det hos Roy och frågade om han var spekulant. Det beror på vad dom ska ha, svarade han. På måndagen ringde han och ville komma upp till mej. Han är ju i hög grad intresserad och gjorde upp något slags förslag. Insatsen i fastigheten rör sej väl om c:a 15.000:- nu. Han nämnde 25.000:- och då skulle allt vara inräknat, som finns av inventarier och lager å sänt. Han frågade om dom räknade med att få hela beloppet genast. Jag sa att det gör dom förstås. Dom är så pass gamla och slitna nu, så dom orkar inte med att tänka sejj att ha något utestående, även om dom kan tänka sej det som säker fordran. Erik kan väl skriva på åt dej om det behövs, sa jag. Det svarade han ju inte på, då han inte talat med honom än, så vitt jag förstod. På tisdagen var jag hos flickorna och berättade vad Roy sagt. Och jag sa grom att om han kunde få fram pengar, så vore det ju roligt om han kunde ta det. Och vi vet inte om det är så mycket att säga om priset. Man säljer ju inte den affären på en stor omsättning - stor årsförsäljning alltså - utan det handlar ju om lokalen och att dom har haft ett gott förtroende hos sin lilla kundkrets. Hyran är ju väldigt billig - c:a 250:- kr. eller kanske något mer för en ny innehavare. Och insatsen är ju ett realvärde och kan ju överlätas igen till samma eller kanske högre pris. Den går väl upp lite varje år. I torsdags skulle Roy och jag mötas hos flickorna. Men då råkade jag ligga i sängen för en häftig diarré och feber. Roy for dit ensam och tillsammans med Ludde var han i bageriet och antecknade vad som fann oav. Sedan har jag inte hört av honom. Men en sak vill jag ha sagt er! Roy hade sagt till flickorna att "Eva var inte med om det här" om affären alltså. Det betydde nog inte att hon var emot den. Och jag har inte träffat Royseman sedan och kunnat fråga honom vad han menade. Men jag gissar så här: Dom har tydligen eller skall ordna boskillnad, så att var och en har hand om stift. Vilket alltså betyder att om Roy skulle starta och det skulle misslyckas, så står han ensam för det. D.v.s. att då tillhör deras hem och vad dom äger hans hustru och han är utan tillgångar utom vad han kunnat kaffa sej genom rörelsen. Så har man enligt lag rätt att göra och det är alltså inget fel. Dom som då lånar honom kredit gör det alltså förtroendet för honom personligen. Han visste om någon bageriidkarnas kassa - eller vad det var - där det fanns möjlighet att få låna pengar i ett sådant här fall, även om det blir till hög ränta. Att ja relaterar detta så här noga beror på att jag vill att ni ska vara vakna om Roy skulle skriva till er och begära er hjälp. Det lilla belopp som ni har behöver ni att hjälpa upp pensionen med. Och jag tycker inte att det är riktigt att ni skulle säppa till något av det. Jag skulle tro att svärfar tar hand om detta så långt Roy inte kan få lån på annat håll. Men jag vet ingenting om det. Och ingenting är ju ännu bestämt från varken Roy eller flickorna ännu. Skulle tro att han underhandlar med folk under dom här dagarna.

Onsdagen den 11 mars 1964.

I söndags kväll kom jag inte längre än till slutet på föregående sida. Då ringde nämligen Roy och frågade om Eva och han fick komma upp till mej en stund. Dom var nämligen hos fastrarna på Meijerbergsgatan. Kl. 20 - 22 var dom hos mej. Med sej hade dom en stor klase stora druvor för dom menade att jag hade ju varit sjuk. Annars var deras ärende att meddela att Roy inte lyckats skaffa pengar för övertagande av bageriet. Vilket ju var lessamt. Den där kassan som han räknade med satsar inte på små-bagerier. Och Erik har väl inte varit intresserad antar jag. När Roy inget säger om det, så frågar jag inte. När jag talade med Ludde om det började hon gråta. Hon tyckte att det lät så enkelt det där med Roy, som eftr.

Roy s a emellertid, då han var här, att han ville gärna hjälpa dom. Han skulle ta en dag och hjälpa till med att röja undan och göra rent i lokalerna. Sedan skulle man kanske kunna annonsera anonymt och infordra skriftliga svar. Roy har ju också förbindelser med många leverantörer och kanske någon av dom kan ge honom ett tips. I går förm. var han hos Ludde och röjde undan och bar ut

I marginalen: Jag frågade Alba vem du skulle skriva till och hon tyckte att du skulle adressera till hennes syster: Fru Ester Carlsson
Rygatan 15 B.
M ö l n d a l.

Här har du flickornas namn i händelse du som jag blandar ihop dom:
Ulla-Britt Nilsson, Kjells mor.

Mnn-Mari Eliasson, mor till den lilla Helen.

När Helen var 4-5 mån. drabbades hon av något svårt, så det kämpades hårt för hennes liv på Barnsjukhuset. Jag minns inte vad det var. Nu är hon frisk och frodas värre. Alba sa inte att hon var med om gåvan själv. Om du skriver till dom gemensamt, dessa 3, så får dom väl rätta till det om det behövs.

säckar med sånt som ingen hade användning för, bl. a. skadade varor. Så gjorde han rent i hyllorna och allt det där som var tungt. Han ville gjort ändå mer, men det ville Ludde inte. Lotta kommer och grejar annan rengöring. Han arbetade så fort så Ludde nästan hissnade, tror jag! Hon har ju annars fart. Sedan kom han hit med inventarieförteckningen och vi gjorde en annons, som ska in på lördag i G.P. Från GP-filialen hämtar han sedan svaren och hjälper till att titta på dom. Tänk om Roy kan tjänstgöra som mäklare och vi inte behöver anlita någon annan, hur underbart det skulle vara. Och han ska inte ha gjort det för inte. Det säger vi ingenting till honom om utan han kan få känna att han hjälper sina gamla sjuka mostrar. Roy är så snäll och hjälpsam. Ja, han är som en ny människa. Och vi är så tack samma för hans insats. Det där jag skrev på föregående sida om 15.000:- som insats i lokalerna är visst i högsta grad överdrivet. Men det ska vi undersöka. Jag hinner inte svara på ditt brev nu. Det får jag göra en annan gång. Jag har soffan full av böcker, som ska sorterars och ställas in nästan. Nu bara de tusende kära hälsningar från oss alla tre tycker *Ormlaga*